

Crl. Appeal No. 32 of 2017

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS

Judgment Reserved on	16.08.2023
Judgment Pronounced on	21.12.2023

Coram :

THE HONOURABLE MR.JUSTICE SATHI KUMAR SUKUMARA KURUP

Criminal Appeal No. 32 of 2017

Rajappan

.. Appellant

Versus

State rep by
The Inspector of Police,
All Women Police Station,
Krishnagiri,
Krishnagiri District.
Respondent

..

Criminal Appeal filed under Section 374 (2) Cr.P.C against the judgment and conviction dated 16.02.2016 in S.C. No.143 of 2014 passed by the learned Sessions Judge, Fast Track Mahila Court, Krishnagiri.

For Appellant

..

Mr. R. John Sathyan, Senior Counsel
for Mr. T. Panchatcharam

For Respondent

..

Mrs. G.V. Kasthuri
Additional Public Prosecutor

JUDGMENT

The Appellant, who is the sole Accused in S.C. No.143 of 2014 on the file of the learned Sessions Judge, Fast Track Court, Krishnagiri, has preferred the instant Criminal Appeal aggrieved by the judgment dated

Crl. Appeal No. 32 of 2017

16.02.2016 passed in the above Sessions Case. In and by the said judgment, the Appellant was convicted for the offence punishable under Section 5 (1) read with 6 of the Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012 and sentenced to undergo rigorous imprisonment for 10 years with fine of Rs.50,000/-, in default, to undergo six months simple imprisonment.

2. Heard Thiru. R. John Sathyan, learned Senior Counsel for Thiru. T. Panchatcharam, learned Counsel appearing for the Appellant/Accused and Mrs. G.V. Kasthuri, learned Additional Public Prosecutor appearing for the Respondent/State and perused the materials on record.

3. The case of the Prosecution is that the Appellant/Accused is a resident of Bolupalli Village and the victim girl also belongs to the same Village. At the time of occurrence, the victim was studying in IX Standard at Gurubarapalli Higher Secondary School and she has not completed 18 years of age. The further case of the Prosecution is that during May 2013, when the victim girl went to her uncle Natarajan's house, the Appellant waylaid her, forcibly took her to his house without her willingness where he had sexual intercourse with her. Subsequently, during June 2013, when the

victim was at her grandfather's house, the Appellant forcibly took her to the rice mill where he had sexual intercourse with her. Subsequently, P.W-1, stepmother of the victim noticed that the victim was not feeling well. She also noticed that the victim girl had missed her routine mensuration cycle. Therefore, P.W-1 took her to the clinic run by P.W-8 on 24.09.2013. PW-8, upon examining the victim opined that she is pregnant by 3 to 4 months. When P.W-1 enquired the victim, she revealed that she was subjected to sexual intercourse by the Appellant/Accused twice. The next day on 25.09.2013 at 7.00 am, the victim came back to the hospital of PW-8 where P.W-8 medically aborted the foetus. Thereafter, she was referred to P.W-6, Senior Doctor working at Government Hospital, Krishnagiri. On 25.09.2013, P.W-6 examined the victim and opined that the victim had underwent incomplete abortion and it was completed at Government Hospital, Krishnagiri on 25.09.2013, aborting the five months old foetus. The certificate issued by P.W-6 is Ex.P-3. Immediately thereafter, a complaint dated 25.09.2013 was given by P.W-1/mother of the victim, based on which, the case in Crime No. 5 of 2013 was registered by P.W-9 for the offences punishable under Sections 3 and 4 of the Protection of Children from Sexual Offences Act, 2012. Ex.P-6 is the First Information Report registered by P.W-9. Upon registration of the case, P.W-9 went to

the occurrence places, examined the witnesses including P.W-1, P.W-2 (victim), P.W-3 (father of the victim), P.W-4, P.W-5 and recorded their statement. Later, on the same day at 17.00 hours, she arrested the Appellant and sent him to judicial custody. Later, a requisition letter was given by P.W-9 to the Court to examine the Appellant as to his potency to commit the sexual intercourse. Accordingly, the Appellant was examined by P.W-7 on 04.10.2023. He issued his opinion under Ex.P-4 and Ex.P-5 stating that the Appellant is potent to contract sexual intercourse. After completing all the formalities, P.W-9 filed the charge sheet against the Appellant for the offence under Section 4 read with Section 3 of Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012.

4. During the course of trial, on behalf of Prosecution P.W-1 to PW9 were examined and Exs.P-1 to Ex.P-8 were marked. The Appellant/ Accused has not examined any witness on his side or marked any documentary evidence. The trial court, upon considering the oral and documentary evidence, concluded that the Appellant is guilty of the offence and convicted and sentenced him, as has been narrated in the preceding paragraph.

5. The learned Senior Counsel appearing for the Appellant/

Accused would mainly contend that the trial Judge failed to appreciate the materials available in the cross examination of the witnesses, particularly, P.W-1-Stepmother of the Victim, P.W-2-Victim, P.W-3-father of the Victim, and P.W-4-Maternal uncle of the Victim. The learned Senior Counsel appearing for the Appellant/Accused also stated that the family of the victim are leading an immoral way of life. The mother of the Victim was murdered by the father of the Victim and without informing the Police, they cremated her body and made it as if she committed suicide by hanging unable to bear the stomach pain she had endured. None of the family members of the deceased women had given complaint to the Police regarding the death of biological mother of the victim girl. Thereafter, the father of P.W-2 married the younger sister of his first wife, who is P.W-1. The mother of P.W-2 had given birth to two children after marriage with the father of P.W-2. Subsequently, P.W-1 developed illicit relationship with another man in the Village due to which a Panchayat was convened. After the Panchayat, P.W-1 and her husband P.W-3 lived separately. P.W-3 is now living with another woman. The elder brother of P.W-2 is P.W-4 and he is also of the same character and he had suppressed the crime committed by P.W-3 with his first wife. P.W-4 also developed illicit relationship with another woman and

paid compensation in the Panchayat. P.W-2-the Victim is in relationship with one Kaviarasan and the people of the village know about Kaviarasan, who happened to be the cousin of P.W-2 and there was relationship between them. By this relationship, the Victim might have become pregnant. As per the evidence available before the trial Court, she had missed her periods and it came to be knowledge of the step mother only in the month of June. It is her admission in cross examination that she wanted to verify as to through whom P.W-2 (Victim) became pregnant. Therefore, she was waiting and when she confronted P.W-2 she mentioned the name of the Accused also and the Accused did not accept it and he denied it stoutly. Still P.W-1, P.W-3 and P.W-4 joined together and convened a Panchayat to threaten the Accused. The Accused still did not heed to their words, whereupon they went to the Police Station. When the Accused was arrested and when he was under duress in the Police Station, they preferred to compromise the matter on condition the Appellant pays Rs.1,10,000/- (Rupees One Lakh only) as a condition precedent to withdraw the complaint and it was also paid. However, the complaint was not withdrawn and a further demand of Rs.5,00,000/- (Rupees Five Lakh only) was made. Since the Accused was not amenable for such payment, they proceeded with the complaint. This was not properly considered by the trial court.

Crl. Appeal No. 32 of 2017

WEB COPY 6. According to the learned Senior Counsel, the most important circumstance in this case is that the Victim-P.W-2 was aborted and the foetus was not preserved or it was sent for forensic examination. P.W-1, in order to gain unlawfully, had hurriedly performed the abortion and only thereafter, the complaint was given. P.W-1 to P.W-4 were aware that if it was subjected to forensic examination, the person who had actually subjected P.W-1 to sexual intercourse will be made known and therefore, the complaint was given after aborting the foetus. Further, one Kaviarasan has committed the rape of P.W-1, but he was let scot free. Thus, the non-preservation of the foetus or sending it to forensic examination or subjecting the P.W-1 to DNA examination is fatal to the case projected by the Prosecution. According to the learned Senior Counsel, this was aptly reflected in the cross-examination of P.W-1, P.W-2, P.W-3 & P.W-4. Further, P.W-4 was instrumental for foisting a false case against the Accused to extract money. The learned Senior counsel invited the attention of this Court to the cross-examination of P.W-1 to P.W-4, the relevant portion is extracted here under:

"P.W.1

நான் அவரை விசாரித்தபோது ராஜப்பா என்பவர் தான் அவரை
கெடுத்ததாக அவர் கூறினார். ஜூன் மாதத்தில் விவரம் தெரிந்துகொண்ட
பின்னரும், மிக காலதாமதமாக 9வது மாதத்தில் தான் புகார்

<https://www.mhc.tn.gov.in/judis>

கொடுக்கப்பட்டது என்றால் சரி அதற்கு காரணம் என் அக்கா மகள் தவறாக சொல்லக் கூட வாய்ப்புண்டு என்று பொறுத்திருந்து விவரங்கள் ஆராய்ந்த பிறகு தான் புகார் மனு கொடுக்கப்பட்டது. எதிரி வீட்டிற்கும், நடராஜன் வீட்டிற்கும் இடையே ஒரு 10 அடி தூரம் என்று சொன்னால், பக்கம் பக்கமாக வீடுகள் உள்ளது. ஆனால், 80 அல்லது 100 அடி தொலைவிற்குள் தான் இருக்கும். எதிரியின் வீட்டிற்கும், நடராஜன் வீட்டிற்கும் இடையே 20, 30 அடி தூரம் இருக்கும். இடையில் வீடுகள் கிடையாது. காலி இடம் தான் உள்ளது. நடராஜன் வீட்டிற்கும், ராஜப்பா வீட்டிற்கும் இடையே சாதாரணமாக பேசினால் காது கேட்கும் தூரத்தில் தான் அந்த இருவீடுகளும் உள்ளது என்றால் சரி நடராஜன் வீடு தவிர வேறு சில வீடுகளும் அங்கு உள்ளது என்றால் சரி, புகார் மனுவில் ராஜப்பா பெயரை குறிப்பிடவில்லை. காவல் நிலையத்தில் போலீசார் இந்த விவரத்தை பெரிதுபடுத்தக்கூடாது என்றும், சந்தேகத்தின் பேரில் புகார் மனு கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னதால் அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டது. ராஜப்பா அந்த குற்றம் செய்யவில்லை என்பதால் தான் புகார் மனு அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று சொன்னால் சரியல்ல. எதிரி ராஜப்பா மீது சந்தேகம் இருந்தது என்று சொன்னால் சரி கருகலைப்பு செய்தவுடன் அந்த குழந்தையை வைத்து டி.என்.ஏ. பரிசோதனைக்கு அனுப்பியிருந்தால் எதிரி ராஜப்பா தான் குற்றவாளி என்று உறுதியாக கண்டுபிடித்திருப்பார்கள் என்றால் சரி எதிரியை டி.என்.ஏ. டெஸ்ட் செய்ய அனுப்பியிருந்தால் அதற்கு நாங்கள் ஒத்துழைத்திருப்போம். ஏனென்றால், எதிரி தான் குற்றவாளி என்று எங்களுக்கு உறுதியாகத் தெரியும். எதிரி குற்றவாளி அல்ல என்று தெரிந்துவிடும் என்பதால் தான் நாங்கள் டி.என்.ஏ. டெஸ்ட்டிற்கு அனுப்பவில்லை என்று சொன்னால் சரியல்ல. மருத்துவர் மற்றும் காவலரிடம் எதிரியை டி.என்.ஏ. பரிசோதனைக்கு அனுப்புமாறு கூறினோம். ஆனால், எதிரி தான் அதற்கு ஒத்துழைக்க மறுத்துவிட்டார். எதிரியை பரிசோதனை செய்தார்களா என்பது பற்றி எனக்குத் தெரியாது. எதிரியை டி.என்.ஏ. டெஸ்ட்டிற்கு ஒத்துழைக்கவில்லை என்று வழக்கிற்காக பொய் சாட்சி அளிக்கிறேன் என்றால் சரியல்ல. எதிரி ராஜப்பா என் அக்கா மகளிடம் இரண்டு முறை தவறாக நடந்து கொண்டதாக கூறினார். மே மாதம், ஜூன் மாதம் ஆகிய தேதிகளில் இரண்டு முறை தவறு செய்ததாக கூறினார். பகல் நேரத்தில் ஒரு பெண்ணை வலுக்கட்டாயமாக இழுத்துச்செல்லும்போது அங்குள்ள நபர்களுக்கு அந்த சம்பவம் தெரிய வாய்ப்புள்ளது என்றால் சரி என் அக்கா மகள் கவியரசு என்பவரிடம் பழக்கம் இருந்தது. அவர் வசதி இல்லாதவர் என்பதால் வேண்டுமென்று எதிரி ராஜப்பாவிடம் பணம் பிடுங்கும் எண்ணத்துடன் வேண்டுமென்று ஒரு நடக்காத சம்பவத்திற்கு அவர் மீது வழக்கு தொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று சொன்னால் சரியல்ல.

P.W.2

நான் காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுப்பதற்கு முன்பாக என் அப்பாவும் என் சித்தியும் சுமார் 1 வருட காலமாக பிரிந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். என்னுடைய அப்பா ஜிஞ்சிப்பள்ளிக்கு சென்றுவிட்டார் என்றால் சரி. காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்த பிறகுதான் என் தகப்பனார் விபரம் தெரிந்து போலுப்பள்ளிக்கு வந்தார் என்றால் சரி. என் சித்தியினமீது சந்தேகப்பட்டு ஒரு பஞ்சாயத்து நடந்து என் தகப்பனார் என் சித்தியை விட்டு பிரிந்தார் என்றால் சரி. என்னுடைய தாத்தா வீட்டிற்கு அருகில் கவியரசு என்ற பையன் இருக்கிறான். அவன் கல்லூரியில் படித்து கொண்டு இருக்கிறார். அவர் என்னுடைய முறைபையன், பாட சம்பந்தமாக கவியரசை பார்ப்பது உண்டு. சம்பவத்திற்கு பிறகு என்னுடைய அம்மாவிடம் எதிரி ராஜப்பா உடன் நான் அடிக்கடி பேசுவேன் என்ற விபரத்தை கூறினார். கவியரசு என்பவருடன் நான் அடிக்கடி குளிக்க செல்வது உண்டு என்றால் தவறு. கவியரசு என்பவருடன் நான் அடிக்கடி சைக்கிளில் செல்வது உண்டு என்றால் தவறு. கவியரசு நிலத்தில் உள்ள கிணற்றில் நான் அடிக்கடி குளிக்க செல்வது உண்டு. எதிரி ராஜப்பா வீட்டிற்கு பின்பறும் சிறிய மலை குன்று ஒன்று உள்ளது என்றால் தவறு. ஒரு நாள் கூட கவியரசுடன் அந்த இடத்தில் சந்தித்தது இல்லை.

என்னுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாகதான் என்னை ராஜப்பா இழுத்து சென்றார். மே மாதத்தின்போது என்னை கட்டாயமாக இழுத்து சென்றார். அப்போது நான் சத்தம்போட்டேன் என்னை அவர் வாயை பொத்தி இழுத்து சென்றார்.

எதிரி ராஜப்பன் சிறிது நோஞ்சானாகதான் இருக்கிறார் என்றால் சரி. நான் நினைத்து இருந்தால் அவருடைய பிடியில் இருந்து தப்பி வந்து இருக்க இயலும் என்றால் எனக்கு லேசாக காய்ச்சல் இருந்தது அதனால் தான் என் தாத்தா வீட்டில் இருந்தேன் அவருடைய பிடியில் இருந்து என்னால் தப்பிக்க இயலவில்லை. எதிரி ராஜப்பன் அவருடைய வீட்டில் உள்ள ஒரு பெரிய ரும் இருந்தது அதில் இழுத்து சென்றார். அன்றைய தினம் நான் பாவாடை, சட்டைதான் போட்டு இருந்தேன். நான் சத்தம் போட்டேன் அப்போது யாரும் அங்கு இல்லை. பலாத்காரம் செய்தபோது கை, கால் உதைத்து அவரிடம் இருந்து தப்பிக்க போராடினேன் முயற்சி செய்தேன். அந்த சம்பவத்தின்போது எனக்கு எவ்வித காயங்களும் ஏற்படவில்லை. நான் சொல்வதுபோன்று சம்பவம் எதுவும் நடக்கவில்லை எதிரி ராஜப்பா என்னை பலாத்காரம் செய்யவில்லை என்று சொல்வது தவறு.

என்னுடைய பாட்டி வீட்டில் ஒரு பெட்டும், ஒரு சமையல் அறை, ஒரு உயில் இருந்தது. சம்பவம் நடந்த பின்பு நான் பாட்டி வீட்டிற்குதான் சென்றேன். வழக்கு சம்பவ தேதிக்கு பிறகு 12 நாட்கள் கழித்து எதிரி ராஜப்பா மீண்டும் என்னை பலாத்காரம் செய்தார். அப்போது நேரம் தெரியவில்லை. உடம்பு சரியில்லை. நான் தூங்கி கொண்டு இருந்தேன்.

WEB COPY

எதிரி ராஜப்பா என்னை ரைஸ்மில்லுக்கு என்னை தூக்கி சென்று விட்டார் நான் மயக்கமாக தூங்கிவிட்டு இருந்தேன். மயக்கம் தெளிந்தவுடன் எதிரி ராஜப்பா இந்த விபரத்தை வெளியில் சொன்னால் கொன்று விடுவதாக என்னை மிரட்டினார்.

என்னுடைய சித்தி, முருகேசன் ஆகியோர் எதிரி ராஜப்பனிடம் ரூ.2,00,000/- பணம் கேட்டு அவர் கொடுக்கவில்லை என்பதால் எதிரியின் மீது வழக்கு தொடர்ந்தோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. கட்டாயப்படுத்தி எதிரி ராஜப்பா எங்களிடம் ரூ.1,00,000/- பணம் கொடுத்தார் அதற்கு காரணம் எங்கள் ஊரைசேர்ந்த ஒரு 3 போர்தான் காரணம். கட்டாயப்படுத்தி எதிரி பணம் கொடுக்க காரணம் அந்த 3 போர்தான் காரணம் என்று போலீசார் விசாரணையில் நான் குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை என்றால் சரி. எதிரி தான் பணம் கொடுத்தார் என்று போலீஸ் விசாரணையின் போது நான் சொல்லவில்லை என்றால் சரி. முதல் விசாரணையின்போது ஜூன் மாதத்தில் என் தாயார் ஏன் மாதவிடாய் ஆகவில்லை என்று கேட்ட விபரத்தை கூறியுள்ளேன் என்றால் சரி. அப்போதே மருத்துவமனைக்கு அழைத்து சொன்றார் என்ற விபரத்தை கூறியுள்ளேன் என்றால் சரி. தற்போது சாட்சியம் மறுத்த ஜூன் மாதத்தின்போது என் தாயார் கேட்டார் நான் எந்த விபரத்தையும் சொல்லவில்லை நான் 9ம் மாதத்தின்போதுதான் என் தாயாரிடம் நான் விபரத்தை கூறினேன் என்று கூறினார். ஜூன் மாதத்திலேயே எனக்கு மாதவிடாய் ஆகவில்லை என்று என் தாயாருக்கு தெரியும், ஏன் ஆகவில்லை என்று மருத்துவரிடம் அழைத்து சென்று காட்டினார். என்னை ஜூன் மாதத்தில் அழைத்து சென்று காட்டியபோது நான் கர்ப்பமாக இருந்த விபரம் தெரிந்து கொண்டார் என்றால் சரி. எதிரி ராஜப்பன் பண வசதியுள்ளவர் என்பதால் பணம் பறிக்கும் எண்ணத்துடன் நானும், என்சித்தி, முருகேசன் ஆகியோர் பேசி எதிரியின் மீது ஒரு பொய்யான புகார் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்வது தவறு.

P.W.3

வழக்கு சம்பவ காலத்தின்போது நான் போலுப்பள்ளி கிராமத்தில் இல்லை. வெளியே வேலைக்கு சென்றுவிட்டேன். சிந்துமதியை அரசு மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றபோது தான் எனக்கு தொலைபேசி மூலமாக தகவல் கிடைத்து நான் ஊருக்கு வந்தேன். நான் என் மனைவியை விட்டு எப்போதும் பிரிந்து கிடையாது. ஒற்றுமையாகத்தான் இருந்தோம். என்னுடைய மனைவிக்கும் ஆறுமுகம் என்பவருக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டு அது சம்பந்தமாக பஞ்சாயத்து ஏற்பட்டு நாங்கள் பிரிந்திருந்தோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. வழக்கு சம்பவம் தொடர்பாக நேரிடையாக எனக்கு எதுவும் தெரியாது என்று சொன்னால் அது சரி.

எதிரிக்கும் சிந்துமதிக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. எதிரியிடம் பணம் பறிக்கும் நோக்கத்தில் பொய் சாட்சி சொல்கிறேன் என்பது தவறு.

P.W.4

எங்கள் வீட்டிற்கு அருகில் கவியரசு என்ற பையன் இருக்கிறான். அந்த பையனிடம் புத்தகம் வாங்குவதற்கு அவ்வப்போது சிந்துமதி ஒரே வகுப்பில் படிப்பதால் போவதுண்டு. சிந்துமதி கவியரசுடன் ஒன்றாக சைக்கிளில் சென்றார்கள் என்றால் தவறு. கவியரசு சிந்துமதியை விட பெரியவன் என்றால் எனக்கு தெரியாது. ஆனால் அவன் காலேஜில் படிக்கிறான்.

எதிரி ராஜப்பன் வீட்டின் எதிர் புறம் மலை குன்று உள்ளது. அந்த இடத்தில் சிந்துமதியும் கவியரசும் ஒன்றாக சந்திப்பது உண்டு என்றால் தவறு. சிந்துமதியும் கவியரசும் ஒன்றாக சந்தித்து கொள்வார்கள் என்று ஊரில் பேசுவதுண்டு என்றால் தவறு.

காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்தபிறகு அந்த கார்பத்தின் காரணம் யார் என்று பரிசோதனை செய்திருந்தால் உண்மை தெரிந்திருக்கும். ஆனால் பரிசோதனை செய்யாததற்கு காரணம் ஊரில் உள்ள பஞ்சாயத்தார்கள் தான் காரணம் என்று பணம் பைசல் செய்ய வந்தார்கள். ஆதலால் அந்த பரிசோதனை செய்யவில்லை. பரிசோதனை செய்திருந்தால் எதிரிக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்ற விவரம் தெரிந்துவிடும் என்பதால் எதிரியிடம் பணம் பறிக்கும் எண்ணத்தில் நாங்கள் அந்த பரிசோதனை செய்யவில்லை என்பது தவறு. சிந்துமதியை தனியார் மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். போலிசார் டிஎன்ஏ டெஸ்ட் எடுக்க வேண்டும் என்று என்னிடம் சொல்லவில்லை. எதிரி ராஜப்பன் சிந்துமதியை இழுத்துச் சென்று பாலியல் பலாத்காரம் செய்திருந்தால் அக்கம் பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு விவரம் தெரிந்திருக்கும் என்றால் சரியல்ல. வழக்கு சம்பவத்தின்போது என் அக்காவும் மாமாவும் தனியாக பிரிந்துதான் இருந்தார்கள். புகார் கொடுத்தபிறகு தான் என்னுடைய மாமா ஊரிலிருந்து வந்தார். என்னுடைய மாமா பிரிந்து சென்று ஜின்சிபள்ளியில் இருந்தார் என்று சொன்னால் தவறு. என்னுடைய அக்கா வெண்ணிலா தூக்குப்போட்டு இறந்துவிட்டார். காவல் நிலையத்திற்கு தகவல் சொல்லாமலே அவருடைய உடலை எரித்துவிட்டோம் என்று சொன்னால் சரி. என்னுடைய அக்கா வெண்ணிலாவிற்கு வேறு ஒரு தொடர்பு இருந்ததால் எனது மாமா சந்தேகப்பட்டு அடித்தபோது அவர் இறந்துவிட்டார்.

சிந்துமதி கருகலைப்பு ஆவதற்கு மாத்திரை வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் உடனடியாக காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அரசு மருத்துவமனையில் கருகலைப்பு நடந்தது என்று கூறியுள்ளார். 24.09.2013 அன்று இரவு 7 மணிக்கு நான் ஊருக்குச் சென்று சிந்துமதியை விசாரித்தபோது விவரத்தை உடனடியாக என்னிடம் கூறிவிட்டார். புகார் மனு நாங்களாக தான் கொடுத்தோம். யாரும் எங்களுக்கு சொல்லி

Crl. Appeal No. 32 of 2017

கொடுக்கவில்லை.

எதிரியிடம் பணம் பறிப்பதற்கு நான் என் தங்கையிடம் சேர்ந்து எதிரி மீது புகார் கொடுத்தோம் என்பது தவறு. கவியரசு வசதியில்லாதவர் என்று சொன்னால் தவறு,”

7. According to the learned Senior Counsel, the aforesaid deposition of P.W-1 to P.W-4 has been simply brushed aside by the trial Court while convicting the Appellant. The said fact can also be inferred from the cross examination of P.W-6-Dr. Rajalakshmi, Government Hospital, Krishnagiri, P.W-8-Dr. Valarmathi, who first diagnosed the Victim and P.W-9, Investigation Officer but their testimonies were not considered by the learned Sessions Judge and the Appellant was mechanically convicted by the trial court. Further, the learned Senior Counsel submitted that P.W-5 is Mahazar witness and he was examined on 11.11.2014. On the next day on 12.11.2014, he was cross examined and he resiled from his earlier deposition. Even this was not taken note of by the trial court to acquit the Appellant. Therefore, the learned Senior counsel for the Appellant submitted that the judgment of the learned Sessions Judge, Fast Track Court, Krishnagiri, in S.C.No.143 of 2022 deserves to be set aside by allowing this appeal.

8. Per contra, the learned Additional Public Prosecutor appearing for

the Respondent vehemently objected to the submissions of the learned Senior Counsel appearing for the Appellant/Accused. The learned Additional Public Prosecutor invited the attention of this Court to the chief examination of P.W-1 to P.W-4 and submitted that their testimony are natural, cogent and convincing. According to the learned Additional Public Prosecutor, from the deposition of P.W-1 to P.W-4, the Prosecution succeeded in proving the guilt of the Appellant beyond reasonable doubt. The learned Additional Public Prosecutor further submitted that there are sufficient materials on record through the evidence of the Prosecution Witnesses P.W-1 to P.W-4, P.W-6 & P.W-8 to convict the Appellant. When the Prosecution had proved the charges against the Appellant, it is for the Appellant to disprove the Prosecution case under Section 29 of the Protection of Children from Sexual Offence Act 2012, but it was not done. Further, the trial Court presumed that the version of the victim is strictly considered as true. Section 29 of the Protection of Children from Sexual Offence Act 2012 reads as follows:

"29. Presumption as to certain offences

Where a person is prosecuted for committing or abetting or attempting to commit any offence under Sections 3,5, 7 and Section 9 of this Act, the Special Court shall presume, that such person has committed or abetted or attempted to commit the offence, as the case may be, unless the contrary is proved."

9. According to the learned Additional Public Prosecutor, the Appellant has raised several allegations and disowned his involvement in the commission of offence. If it is so, the burden is on the shoulders of the Appellant to examine Kaviyarasu or to subject the victim girl to DNA test, but he did not do it. The Accused had not let in any evidence as defence witness to prove his defence. The trial court also taken note of the cross-examination of P.W-1, who has stated that they did not go to the Government Hospital fearing that the matter will be published in newspapers and the reputation of the family will be damaged. However, this cannot be taken advantage of by the Appellant. If it is the plea of the Appellant that he has not involved or committed the offence, why he has to pay Rs.1,10,000/- to P.W-1, as has been alleged by the learned Senior Counsel for Appellant. In any event, the Appellant did not enter into the witness box to let in evidence to disprove the charge of the prosecution. In a case of this nature, the Court shall presume the person who had committed or abetted or attempted to commit the offences, unless the contrary is proved. The learned Additional Public Prosecutor also invited the attention of this Court to Sections 3, 5, 7 & 9 of the Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012 to drive home the point that the trial court is wholly justified in drawing a presumption against the Appellant in the light

of the clear testimonials of P.W-1 to P.W-4 and in the absence of the Appellant stepping into the witness box to clear the air of controversy surrounding his case. In this regard, it is useful to extract paragraphs 17 to 20 of the judgment of the learned trial Judge, which reads as follows:

"17. P.W.6-Dr.Rajalakshmi had clearly given evidence before the Court that the victim girl had told to her,

'17 ,தெரிந்த ஆண் நபர் ராஜப்பன் என்பவர் தன்னை மிரட்டி உடலுறவு வைத்துக்கொண்டதாகச் சொன்னார். தற்போது அவருக்கு வயிற்று வலி என்றும், அன்றைய பொழுது காலை 7 மணிக்கு ஒரு தனியார் மருத்துவமனைக்கு கருக்கலைப்பிற்காகச் சென்றதாகவும், அங்குள்ள மருத்துவர் கருக்கலைப்பிற்காகச் சென்றதாகவும், அங்குள்ள மருத்துவர் கருக்கலைப்பிற்காக மாத்திரை கொடுத்ததாகவும் கூறினார். அவரை பரிசோதனை செய்ததில் 5 மாதம் கர்ப்பமாகவும், பிரசவ வலியுடனும் இருந்தார். சிறிது நேரத்தில் பிரசவ வலி அதிகமாக கரு கலைந்தது. அன்று சான்றிதழ் வழங்கினேன். நான் வழங்கிய விபத்து பதிவேடு அ.சா.ஆ.3 ஆகம் என்று கூறியுள்ளார்.

18.In Ex.P.3 document, "sexually assaulted by one known male person Rajappan (neighbour) by Threatening her and his life. P.W.7 is another Doctor, he had given Ex.P.5 Accident Register of the Accused about his potentiality and P.W.8 is Lady Doctor, who had aborted the child. She had deposed that,

18. கடந்த 24.09.2013 அன்று மாலை சிந்துமதி என்ற சிறுமியை இரண்டு பெண்கள் மாதவிடாய் 3, 4 மாதங்களாக ஏற்படவில்லை என்று என்னிடம் பரிசோதனைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். நான் பரிசோதனை செய்து பார்த்ததில் 3 முதல் 4 மாதம் வரை அவர் கர்ப்பமாக இருந்தது தெரியவந்தது. நான் அவர்களுக்கு அறிவுரை சொல்லி பெண் சிறுமி என்பதால் குழந்தை பிறப்பதில் பிரச்சனை ஏற்படும் என்று சொல்லி அரசு

மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைத்தேன். மறுநாள் 25.09.2013 அன்று காலை 7 மணியளவில் என்னிடம் வந்தார்கள். என்னிடம் குடும்பத்தில் பிரச்சனை ஏற்படும் என்று கேட்டுக்கொண்டதால் மனிதாபிமான அடிப்படையில் நான் கருக்கலைப்பு செய்ய பிறப்புறுப்பில் கருக்கலைப்பு மாத்திரை வைத்தேன் என்று கூறினார்.

19. The Defence Counsel had recalled and examined P.W.1. P.W.1 had deposed during the cross,

19. சம்பவத்திற்கு 2 வருடத்திற்கு முன்பு என் அக்கா மகள் உடல்நிலை சரியில்லாமல் நெசு வலி, வயிற்று வலி என்று சோர்ந்து அடிக்கடி படுத்துக்கொண்டுவிடுவார். அவரை மருத்துவரிடம் சென்று காண்பித்தோம். மருத்துவர் அவருக்கு சரியான சத்து இல்லாமல் தான் அவ்வாறு இருக்கிறார் என்று கூறினார். காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்த தேதி தற்போது எந்த வருடம் என்று எனக்கு “பகம் இல்லை. ஜீன் மாதத்தின்போது என் அக்கா மகள் மாதவிடாய் ஆகவில்லை என்று தெரிந்துகொண்டேன். அப்போது 2 மாதமாக ஆகவில்லை என்று என்னிடம் கூறினார். நான் வேலை விசாரித்தபோது ராஜப்பா என்பவர் தான் அவரை கெடுத்ததாக அவர் கூறினார். ஜீன் மாதத்தில் விவரம் தெரிந்துகொண்ட பின்னரும், மிக காலதாமதமாக 9வது மாதத்தில் தான் புகார் கொடுக்கப்பட்டது என்றால் சரி. அதற்கு காரணம் என் அக்கா மகள் தவறாக சொல்லக் கூட வாய்ப்புண்டு என்று பொறுத்திருந்து விவரங்கள் ஆராய்ந்த பிறகு தான் புகார் மனு கொடுக்கப்பட்டது என்றும், ஏதிரி ராஜப்பா என் அக்கா மகளிடம் இரண்டு முறை தவறாக நடந்து கொண்டதாக கூறினார். மே மாதம், ஜீன் மாதம் ஆகிய தேதிகளில் இரண்டு முறை தவறு செய்ததாக கூறினார் என்றும் கூறியுள்ளார்

20. The Defence Counsel during the course of his argument had pinpointed small contradiction and discrepancies with regard to the fact of months whether in the month of May 2013 or in the month of June 2013."

10. Thus, the trial Court had properly assessed and analysed the

evidence on record and rightly arrived at an irresistible conclusion that the Appellant herein alone had committed the offence. The learned Judge, had in the judgment, stated that even though DNA Test was not taken, it is not fatal to the case of the Prosecution, especially, when the testimonials of PW1, P.W-2 & P.W-4 are cogent. Therefore, when the learned trial Judge had arrived at a conclusion based on proper appreciation of the evidence and convicted the Accused, the appellate Court, on the very same materials, cannot take a different opinion or conclusion to acquit the Appellant. The offence committed by the Appellant is grave in nature and he had spoiled the life of an innocent child (Victim). That is why, the Court was given the power to presume the version of the child (Victim) as true. Even if there are contradictions in the evidence of the child (Victim), the same have to be ignored by the Court, in the absence of contrary evidence produced by the Accused. The trial Court, in Paragraph Nos.9 and 17 to 26, had discussed the evidence threadbare and arrived at an irresistible conclusion and it does not call for interference by this Court. Accordingly, the learned Additional Public Prosecutor submitted that the appeal has no merits and it has to be dismissed by confirming the judgement of conviction recorded by the learned trial Judge, Krishnagiri.

Point for consideration:

WEB COPY

Whether the judgment of conviction recorded by the learned Sessions Judge, Fast Track Mahila Court, Krishnagiri, in S.C.No.143 of 2014, dated 16.02.2016 is to be set aside and the Accused be acquitted of the charges under Section 5(1) r/w. Section 6 of Protection of Children from Sexual Offences Act, 2012?

11.This is a case where the Appellant is alleged to have committed sexual intercourse with the minor girl/P.W-2, who was 14 years old at the time of commission of the offence. In order to prove the charges against the Appellant, the Prosecution has examined P.W-1 to P.W-9 and produced eight documents under Ex.P-1 to P-8. P.W-1 is the maternal aunt and step mother of the victim girl/P.W-2. It is stated that the sister of P.W-1 was given in marriage to her husband Krishnan and out of such wedlock, three children have born, including the victim girl. The sister of P.W-1 died and therefore, P.W-1 married her sister's husband Krishnan as his second wife. At the time of occurrence, the victim girl was studying 9th standard. It is stated that P.W-1 had noticed that P.W-2 missed her routine mensuration cycle, therefore, P.W-1 took P.W-2 to a private Hospital on 25.09.2013. After examination, it was made known that P.W-2 is pregnant. In order to ensure that the pregnancy should not be made known to anyone and to

protect the image of the family, P.W-1 consented for aborting the pregnancy and thereafter, she has given the complaint to Krishnagiri All Women Police Station under Ex.P-1. P.W-9-the Inspector of Police, All Women Police Station, on the basis of the complaint under Ex.P.1, registered a case in Crime No.5 of 213 on the file of the All Women Police Station, Krishnagiri, for the offences under Sections 3 and 4 of the Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012 and forwarded the original complaint under Ex.P-1 and Ex.P-6, FIR to the learned Judicial Magistrate No.-II, Krishnagiri and to the higher officials of the Police Department with a copy of the FIR. Thereafter, the Inspector of Police visited the place of residence of P.W-1 and also the alleged place of occurrence and prepared the Rough Sketch under Ex.P-7 and Observation Mahazar under Ex.P-2 in the presence of the witness P.W-5. P.W-9 also arrested the Accused.

12.The learned Judicial Magistrate No-II, Krishnagiri, had taken cognizance of the offence under the Protection of Children from Sexual Offence Act 2012, and taken the final report on his file. On appearance of the Accused, the case was committed to the Court of Sessions, as it is triable only by the Court of Sessions and made over to the Court of Sessions, Fast Track Mahila Court, Krishnagiri.

WEB COPY 13. The learned Sessions Judge had taken cognizance of the offence, and on appearance of the Accused and after hearing the arguments of the Prosecution and the defence, framed the charge under Section 5(1) r/w 6 of the Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012. The Accused denied the charges and claimed to be tried. Therefore, the trial was ordered.

14. During trial, as mentioned above, the Prosecution examined PW1 to P.W-9 as witnesses on their side and marked Ex.P-1 to Ex.P-8. On appreciation of evidence, the learned Judge had convicted the Accused under Section 235(ii) Cr.P.C for the offence under Section 5(1) r/w 6 of the Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012. Aggrieved by the same, the Accused has filed this Appeal under Section 374 (2) of Cr.P.C.

15. On examination of the deposition of P.W-1 to P.W-4, it is evident that they were examined during the year 2014 in relation to the occurrence that had taken place in the year 2013. In the deposition, P.W-1, P.W-2, P.W-3 and P.W-4 they have given a cogent narration of the facts. Their evidence is not unnatural, but natural. P.W-2 in particular, during cross-examination has stated that she could not resist the attempts made by

the Appellant as she was weak and fragile. To the suggestion as to why a sum of Rs.1,10,000/- was received from the Appellant out of Rs.2 lakhs demanded, it was stated that the elders in the Village insisted to receive the amount as monetary compensation.

16. The learned Senior Counsel for the Appellant vehemently contended that the family of P.W-1, P.W-2, P.W-3 and P.W-4 have led an immoral life and they had illicit relationship with several men or women as the case may be. If it is so, the burden is on the Appellant to prove the same by examining some witnesses or to show that for such acts, any action has been initiated against them under law. Admittedly, there was no case registered against any one. For argument sake, if either the mother or the stepmother happened to be leading an immoral life, that cannot give freedom or liberty to the persons like the Accused to have sexual intercourse ignoring the law in force to protect the minor children. Even for argument sake, if the mother happens to be a prostitute, that cannot give liberty to a man on the street to have his way of dealing things with minor children by treating her also as a prostitute. In fact, on a perusal of the evidence of P.W-1 to P.W-4, it is seen that they were confronted with the past instances in their family and the statements made therein have been relied on by the learned Senior

Counsel for the Appellant. Even if the past conduct of the family of the victim is bad, the Appellant cannot take advantage of the same to commit the offence of rape on a minor child. In the absence of any defence witness examined by the Appellant, it can be safely concluded that such an instant of past family instance have been raised by the Appellant only to wriggle out of the accusation levelled against him by the Victim-P.W-2. If the Accused was sure about the involvement of Kaviarasan who was instrumental for the pregnancy of P.W-2, he ought to have entered into the witness box and let in evidence or chosen to examine the said Kaviarasan as a witness. As per Section 29 of the Protection of Children from Sexual Offence Act 2012, he had not done so. At the earliest opportunity, when he was arrested and sent to remand, he ought to have made a representation to the learned Judicial Magistrate concerned that the foetus is to be forwarded to Forensic Department for DNA Test, but he had not done so. In the light of those facts, the admission by P.W-1 to P.W-3 & P.W-4 in the cross examination that the foetus was not sent to DNA Test or the admission regarding Kaviarasan in their cross examination will not help the case of the Appellant in any manner. Further, the evidence of P.W-6 & P.W-8 Doctors in their cross examination indicate that even if the foetus is preserved or DNA Test is conducted, it will not be of any significance in this case because the victim

girl is a minor. In a case of this nature, the burden is heavy for the Appellant to disprove the case projected against him. The offences under the Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012 are on a different footing from the provisions of the Indian Penal Code. The defence normally raised in cases involving offences under Section 376 IPC cannot be invoked in this case where this Court, if satisfied with the testimony of the victim, can base a conviction. In this case, the testimony of P.W-2/victim girl is satisfactory, cogent, natural and there is nothing to discredit her evidence. Therefore, the said argument of the learned Senior Counsel for the Appellant that the family of P.W-2 is leading an immoral way of life and that a false case has been given against the Appellant to extract money from him has no basis and it has to be rejected.

17. As stated by the learned Additional Public Prosecutor, if the Accused has not involved himself in this case, he need not part with any amount. The defence of the Accused is that he is economically well and therefore, his name was exploited by P.W-1 & P.W-4 who have connived among themselves to extract money from him by using the pregnancy of the child (Victim) by invoking the Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012. In the light of the fact that the Accused had not volunteered

himself to subject himself to any paternity test or examining any witness, he has to fail in his defence. If the Accused made a request before the trial court for subjecting the victim girl to DNA test or to subject himself to such test, the court would have permitted him to do so. In this case, no such step has been taken by the Appellant before the trial court.

18. Before parting with, it must be noticed that the Investigation Officer ought to have taken steps to preserve the foetus or to send it for forensic examination, but it was not done in this case. The trial Court also ought to have drawn an inference from the conduct of the Investigation Officer, who had not properly conducted the investigation in preserving the aborted foetus for scientific examination or to take any such steps in that direction. P.W-6 - Dr.Rajalakshmi, in her evidence, stated that she had not preserved the foetus for DNA Test and it was also not requested by the Investigation Officer-P.W-9. In her cross examination, she had denied the suggestion of the defence that foetus was not preserved, as the Investigation Officer failed to make a request to do so. Therefore, it cannot be said that P.W-6- Doctor, Government Hospital, Krishnagiri failed to preserve it. Thus, there is negligence on the part of the Investigation Officer in this case. The Investigation Officer, taking note of the gravity of the offence, ought to

have sought the scientific aid as part of the investigation, but she failed to do so.

19. It is well settled that the Investigation Officer has enormous power under the Code to conduct the investigation in the manner as required under law. No Court has power to issue directions to the Investigation Officer to proceed in a particular fashion or not to proceed in a particular manner. The Court will normally decline to interfere with the investigation conducted by the officer to ensure that the process of investigation is not disturbed in any manner and a free hand is given to the officers to conduct a thorough investigation to unearth the truth. The Investigation Officer has all the powers to reach a logical conclusion in the investigation and to find out the Accused who had committed the crime. In this case, the foetus was available in the Government Hospital when P.W-6-Dr.Rajalakshmi conducted medical termination of pregnancy on the Victim P.W-2. Therefore, if the Investigation Officer was prudent, alert or diligent, she would have requested for preservation of the foetus. The lapses on the part of the Investigation Officer had given rise to the defence that the Victim was in a relationship with another man.

20. From the circumstances available in this case, it gives rise to the presumption that the Accused attempted to derail the investigation which is found unacceptable. An important link had been missed and still, the Court can draw adverse inference against the conduct of the Accused in not disproving the Prosecution case by entering into the witness box or examining any witness in his favour to disprove the Prosecution case. Therefore, the presumption under Section 29 of the Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012, is against the Accused. The learned trial Judge had referred to the evidence in paragraph Nos.17 to 26 of the judgment and arrived at a proper conclusion based on the Indian Evidence Act and also the provisions of the Protection of Children from Sexual Offence Act, 2012. Under those circumstances, this Court, on the very same set of facts and evidence, is not inclined to take a view other than the one arrived at by the trial court. This Court, as an Appellate Court, on perusal of the entire evidence, is of the view that the findings of the trial court need not be interfered with. The learned trial Judge, it is felt, had a chance to observe the demeanour of the witness, which is not available to the Appellate Court, while so, it is not fair on the part of the Appellate Court to disturb the findings recorded by the learned trial Judge, based on appreciation of evidence of the Prosecution Witnesses.

Crl. Appeal No. 32 of 2017

21. In the light of the above discussion, the point for consideration is answered against the Appellant and in favour of the Prosecution. The judgment of conviction recorded by the learned Sessions Judge, Fast Track Mahila Court, Krishnagiri, in S.C.No.143 of 2014, dated 16.02.2016 is confirmed.

In the result, **this Criminal Appeal is dismissed.** The judgment dated 16.02.2016 made in S.C. No. 143 of 2014 passed by the learned Sessions Judge, Fast Track Court, Krishnagiri is confirmed. The learned Additional Public Prosecutor on instructions stated that the Accused/Appellant is now stated to have been detained in prison and the same is recorded.

21.12.2023

vsn

Internet: Yes/No

Index: Yes/No

Speaking/Non-speaking order

To

1. The Sessions Judge, Fast Track Court, Krishnagiri.

2. The Inspector of Police,

All Women Police Station,

Krishnagiri, Krishnagiri District.

WEB COPY

Crl. Appeal No. 32 of 2017

SATHI KUMAR SUKUMARA KURUP. J,

vsn

Judgment made in
Crl. A. No.32 of 2017

21.12.2023